

SLUJBA DE OBȘTE

**LA DOUĂ ȘI LA MAI MULTE
MUCENIȚE**

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întii

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Tinere fecioare, fiind legate cu legea firească și cu dragostea Ziditorului, tare întărindu-se, s-au dezlegat de legăturile trupului cu credință, și pe vrăjmașul cel neputincios bărbătește l-au sfărîmat cu picioarele lor. Și cu cununa biruinței luminat s-au împodobit, și, sălășluindu-se în camera cea înțelegătoare a Mirelui, se bucură. (2 ori)

Focul au răbdat și chinuri de multe feluri, și moartea, frumusețea Mirelui cea prea frumoasă cu credință avînd, cele întru tot cinstite, și cu multe feluri de răni înfrumusețîndu-se, s-au mutat către Dînsul. Pentru aceea, le-a încununat pe dînsule, cu multe daruri Iisus, Iubitorul de oameni, și Mîntuitorul sufletelor noastre. (2 ori)

Fecioria cea nestrîcată, fecioria prea minunată ați adus-o lui Hristos, fecioarelor frumoase, surpînd întărîțările înșelăciunii nedumnezeirii prin puterea Crucii, cu minte bărbătească. Pentru aceasta, toate Bisericile lui Hristos

prăznuiesc pomenirea voastră cea sfîntă și purtătoare de lumină, și preaslăvită. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Proorocul David, cel dinspre tine dumnezeiesc părinte, cu dulce cîntare despre tine mai înainte a glăsuț, către Cel ce a făcut Ție măriri: Stătut-a Împărăteasa aproape de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoarea Vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără de tată din tine a Se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat prin patimi; și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți, aflînd-o, pe umeri ridicînd-o, la Tatăl să o aducă. Și, prin voia Sa, cu puterile cerești să o unească, de Dumnezeu Născătoare, și lumea să o mîntuiască Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

Din proorocia lui Isaia, citire

(43, 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strîngă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii? Să-și adune martorii

și să dovedească , să audă toți și să zică: Adevărat! Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul, și Sluga pe care am ales-o, ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sînt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi. Eu, Eu sînt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sînt Cel Ce am vestit, Cel Ce am izbăvit și Cel Ce am prezis și nu sînt străin la voi. Voi sînteți martorii Mei, zice Domnul. Eu sînt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sînt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica? Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfîntul lui Israel: Pentru voi trimit prăpăd la Babilon, ca să-i pun pe toți pe fugă, pe acești caldei, așa de mîndri pe corăbiile lor.

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și, fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci

Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întregă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scînteii, care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare, și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul, cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

Din înțelepciunea lui Solomon, citire:

(V, 15-23 și VI, 1-3)

Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său, asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mînia Sa și cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită, iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor

fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburînd din arcul puternic încordat al norilor. Mînia Lui ca o praștie, va azvîrli noian de grindină, apele mării se vor întărîta asupra lor și rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pămîntului. Băgați în urechi, voi, cei ce stăpîniți peste mulțimi și care vă mîndriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gîndurile voastre.

LA LITIE

Stihurile hramului

Slavă..., glasul al 8-lea:

Toată limba să se miște spre lauda cea bună a mucenițelor celor prea lăudate, tot neamul și vîrsta, toți tinerii și fecioarele, să încununăm cu laude pe mucenițele cele mari ale lui Hristos. Căci, după lege făcînd vitejie și lepădînd slăbiciunea cea femeiască, au surpat pe

tiranul vrăjmaș. Drept aceea, pentru ostenelele cele răbdătoare de chinuri, împodobindu-se cu cereștile, dumnezeieștile cununi, cer de la Mirele lor și Dumnezeu să dăruiască nouă mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpînă, primește rugăciunea robilor tăi și izbăvește-ne pe noi de toată nevoia și scîrba.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

De adunarea doririi sufletești, dragostei dumnezeiești și a pătimirii voastre, fericitelor, cetele îngerești tare s-au minunat, cum cu luptele cele bărbătești surpînd pe vrăjmașul cel nevăzut, arătat ați primit cununile biruinței după vrednicie, de la mîna cea purtătoare de viață.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

Sfîrșindu-vă pentru Hristos, cu înțelepciunea cea aprinsă, ați stins văpaia deșertăciunii și, păzind nestinsă făclia sufletească, împreună ați intrat către Hristos în cămara cea cerească. Pentru aceasta, noi toți, cu bună-credință, lăudăm purtătoarelor de chinuri, sfință pomenirea voastră, sfințindu-ne cu darul.

Stih: În biserici bine cuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

Patimile cele de multe chinuri ați suferit, prealăudatelor, tăria apropiindu-vă. De unde v-ați mutat către cea fără durere lumina strălucirii celei neapuse și către bucuria cea luminată, și către veșnică dumnezeiasca desfătare. Pentru aceasta, vă ferim și săvârșim astăzi sfântă pomenirea voastră, răbdătoarelor de chinuri, de Dumnezeu cunoscătoare.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Viața cea rîvnitoare de cele de jos și îndulcirea desfătării, și slava cea înflorită lăsîndu-o ca pe o vremelnicie, prealăudatelor, și, prin chinuire, de Hristos v-ați lipit, cu podoaba Lui cea frumoasă împodobindu-vă, și v-ați apropiat ca niște trandafiri bine mirositori, și cu

cununa nesticăcioasei Împărății v-ați încununat, de Dumnezeu slăvitelor.

Și acum..., a Născătoarei:

Candelă nestinsă, scaun al Dreptății, Preacurată Stăpîină, roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

La binecuvîntarea pînilor

TROPARUL glasul 1-ii:

Mielușelele cele cuvîntătoare, Mielului și Păstorului Hristos v-ați adus, cu mucenicie călătoria săvârșind, și credința păzindu-o. Pentru aceasta, astăzi, cu sufletească bucurie sfîntă, pomenirea voastră, cele ce sînteți vrednice de minuni, săvârșim, pe Hristos slăvindu-L.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară..., (o dată)

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., **troparul sfintelor (de 2 ori)**, Slavă..., **Și acum...**, a Născătoarei: **Gavriil** zicînd ție, Fecioară...

După catisma întîi,

Sedealna, glasul 1-ii:

Podobie: Mormîntul Tău...

Aprinzîndu-vă cu focul doririi celei dumnezeiești, nicidecum nu v-ați ars, fecioarelor, de atingerea focului celui simțitor.

Iar înșelăciunea o ați ars, și, tîrîndu-vă fără de milă, răbdătoarelor de chinuri, pururea pomenitelor, ați luat sfîrșitul și ați dobîndit mărirea. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Povățuiește-ne la calea pocăinței, pe noi, cei ce ne abatem pururea la căile cele rele

și mîniem pe Domnul Cel preabun, ceea ce ești neispită de nuntă, binecuvîntată Marie, scăparea oamenilor celor deznădăjduiți și lăcașul lui Dumnezeu.

După catisma a doua,

Sedealna glasul 1-ii.

Podobie: Spăimîntatu-s-a Iosif...

Spăimîntatu-s-au de răbdarea voastră cea multă cetele cerești ale puterilor celor fără de trupuri, căci ați suferit ca și cum altul ar fi pățimit, sfărîmîndu-vă fluierile și mădularele, moartea amară răbdîndu-o, și cu trupul femeiesc șarpele paravatul zdrobind, fecioare, mirese ale Dătătorului de viață, apărătoare ale credinței. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Spăimîntatu-s-a Iosif, pe cea mai presus de fire văzînd și a socotit cu mintea de ploaia cea de pe lînă, întru zămisirea ta cea fără de sămînță, de Dumnezeu Născătoare, de rugul cel nears în foc, de toiagul lui Aron, cel ce a odrăslit. Și, mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara naște și după naștere, iarăși rămîne Fecioară!

Se cîntă polieleul: „Robii Domnului”.

Apoi aceste mărimuri:

Mărimu-vă pe voi, sfintelor, de chinuri răbdătoare, și cinstim

pățimiri voastre, care pentru Hristos le-ați răbdat.

1. Dumnezeu este scăparea noastră, și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

2. Vărsat-au sîngele lor ca apa împrejurul Ierusalimului.

3. Că pentru Tine suntem uciși toată ziua.

4. Socotiți suntem ca niște oi de junghiere.

5. Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

6. Sfinților celor din pămîntul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dînșii.

Slavă..., glasul 1-ii:

Slavă Ție, Treime Sfîntă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înțelepciunea...

Cu dumnezeiască cuviință făcîndu-vă mirese Domnului, ca un dar, sîngele și junghierea ați adus Lui, purtătoarelor de chinuri fecioare, și cămara dumnezeiască, după vrednicie, ați cîștigat-o, neîncetat umplîndu-vă de lumina cea

nespusă. Pentru aceasta, duhovnicește săvârșind sfântă și cinstită pomenirea voastră, mărim pe Mîntuitorul și cu credință strigăm: Rugați pe Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea voastră (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cu rugăciunile celor fără de trupuri ai Tăi, Hristoase și ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, și mucenicilor, și ale tuturor sfinților, și ale Născătoarei de Dumnezeu, Maicii Tale celei neispitite de bărbat, și bine milostivindu-Te, dă-ne nouă să umblăm întru lumina Ta. Și ne învrednicește să aflăm împărăția Ta, pentru milostivirea milei Tale.

Antifonul întâi, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: În Biserici binecuvîntați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Ioan

(III, 16-21, vezi marți, săpt. a 2-a după Paști)

După Psalmul 50,

Stihira, glasul al 4-lea:

Viața cea rîvnitoare de cele de jos și îndulcirea desfătării, și

slava cea înflorită lăsîndu-o ca pe o vremelnicie, prea-lăudatelor, și prin chinuire de Hristos v-ați lipit, cu podoaba Lui cea frumoasă aprinzîndu-v, și v-ați apropiat ca niște trandafiri bine mirositori, și cu cununa nestricăcioasei Împărății v-ați încununat, de Dumnezeu slăvitelor.

CANONALE

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
(Vezi Paraclisul Maicii Domnului).**

Canonul Sfințelor:

Cîntarea întâi, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de duh, și cuvînt răspunde-voi Împărătesei Maicii, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cînta minunile ei bucurîndu-mă.

Tare asupra potrivnicului v-ați nevoit, mucenițe, cu pustnicia mai întâi, iar a doua oară prin pătimirile de sînge, pentru aceasta, cu credință, cinstim pomenirea voastră.

Rănindu-se de dorirea Acelui Ce a răbdat pentru noi Crucea și moartea, urmele Lui le-au urmat cuvioasele mucenițe, uitînd neputința cea trupească.

Slavă...,

Jertfirile elinești și oștirile drăcești cu arma chinurii le-ați

surpat, și v-ați adus în biserica cerească, arderile de tot cele însuflețite, mucenițe, preacinstite.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioare tinere, întărindu-se cu darul Celui Ce a răsărit din pîntecele tău, Preanevinovată, s-au lovit de durerile muceniei și s-au adus în urma ta, bucurîndu-se.

Cîntarea a 3-a,

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit și cei slabi s-au încins cu putere. Pentru aceasta, s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cu tărie puternică fiind întărite de la Dumnezeu, au călcat puterea potrivnicului luptător. Și pentru aceasta, ca niște purtătoare de biruință nebiruite s-au preaslăvit.

Cu dumnezeiască puterea lui Hristos, deșarte s-au arătat gurile fiarelor cele deschise și v-ați izbăvit, de Dumnezeu înțelepțitelor, fără de vătămare, preaslăvind pe Dumnezeu.

Slavă...,

Cu înțelepciunea și cu darul luminîndu-vi-se mintea, nu v-ați speriat de îngrozirea tiranilor, de chinuri răbdătoare ale Mîntuitorului, fiind întărite cu dumnezeiască putere.

Și acum..., a Născătoarei:

Cunoscînd cu bună-credință, te propovăduim pe tine adevărată Maica lui Dumnezeu, cea cu totul fără prihană, că prin tine a binevoit a se împreuna cu noi Ziditorul.

Sedealna, glasul 1-ii:

Izvoarele minunilor cîștigîndu-vă pe voi, prealăudatelor mucenițe luăm sănătate din destul, lăudînd durerile voastre și dumnezeiasca rîvnă, și rănile cele viteze și nevoințele, și săvîrșim vrednică de minuni pomenirea voastră, întru slava Dumnezeului nostru.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Rugăciunile robilor tăi primește-le, de Dumnezeu Născătoare, și ne izbăvește pe noi de toată nevoia. Că tu ai născut pe Hristos, Mîntuitorul și Izbăvitorul sufletelor noastre.

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

Cel Ce șade în slavă pe scaunul dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus Cel prea îndumnezeit, prin palmă curată, și a mîntuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Rîvnind munci și răni trupești în multe feluri, și zdrobirea mădularelor, și arderi, ați moștenit lăcașurile cerești,

îndulcindu-vă de pomul vieții, vrednicilor de minuni.

De nevoița fericitelor mucenițe s-au mirat puterile cerești, cum, fiind în fire femeiască, au biruit pe vrăjmașul, întărindu-se cu puterea Celui ce a răsărit din Fecioară.

Slavă...

Lepădînd toată deșertăciunea lumească, de Unul Dumnezeu cu tot sufletul v-ați lipit. Pentru aceea, ostenelile pustnicești și chinurile le-ați suferit, mireselor ale lui Hristos cele răbdătoare.

Și acum..., a Născătoarei:

S-a pogorît precum a zis proorocul de demult, în pîntecele tău, preanevinovată, Domnul ca ploaia pe lînă, pe Care în două firi L-ai născut și Căruia strigăm: Mărire, Hristoase, puterii Tale!

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

Necredincioșii nu vor vedea mărirea Ta, Hristoase, ci noi, Unule născut, Acela Ce ești strălucirea mării celei părintești a dumnezeirii, de noapte mîncînd, Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Ca niște mielușele fără prihană și ca niște jertfe primite, lui Hristos, Păstorului Celui adevărat v-ați adus

prinoase desăvîrșite și primite ați fost ca arderile cele de tot.

Omorîte fiind cu trupul, ați înviat cu sufletul, mucenițelor, asemănîndu-vă Celui Ce a omorît tăria morții și Crucea, și moartea, și pătimire de bună voie a suferit.

Slavă...

O minte avînd în trupuri multe, și cu felurite răni fiind strujite, și cu foc arse, pe Unul Domnul nostru Iisus Hristos L-au mărturisit, de Dumnezeu înțelepțitele.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe mine, cel căzut în groapa patimilor, ridică-mă și mă îndreptează, cea cu totul fără prihană, cea ce ai născut pe Dumnezeu și Ocîrmuitorul, Cel ce a împreunat cu darul pe cele ce mai înainte erau depărtate.

Cîntarea a 6-a,

Irmosul:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine: De sîngele dracilor curățindu-se, cu sîngele cel curs cu milostivire din coasta Ta!

Văzînd strămoașa șarpele zdrobit și cu picioarele femeiești călcat, pe cel ce cu înșelăciune pe dînsa din Rai mai înainte a izgonit-o, dumnezeiește se bucură.

Postirea cu nevoința cea după lege împreunându-o, Mirelui Celui sufletesc acum fără stricăciune v-ați unit, și în cămara cerească cu suflet vesel locuiți.

Slavă...,

Valurile muncilor celor ridicate corăbiile mucenițelor a le cufunda n-au putut, căci, cu mâna cea puternică, la dumnezeiescul liman au ajuns.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Plinirea cuvintelor tale văzînd, mai mult te mărim pe tine, Maica lui Dumnezeu, și pe Cel ce te-a mărit pe tine. Căci toate neamurile, acum, cu adevărat, te ferim.

C O N D A C, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Pomenirea de chinuri a răbdătoarelor lui Hristos să o prăznuim și cu credință să cerem ajutor, ca să ne izbăvim toți din toată scîrba, strigînd: Dumnezeu nostru este cu noi, Cel ce pe acestea le-a preaslăvit, precum a voit!

I C O S

Izvoare de minuni cîștigîndu-vă pe voi, mucenițe ale lui Hristos, luăm sănătate din destul, cinstind durerile voastre și rîvna voastră cea dumnezeiască, și rănile cele

viteze, și nevoințele, și săvîrșim vrednică de minuni pomenirea voastră, strigînd: Dumnezeu nostru este cu noi, Cel Ce a proslăvit pe acestea, precum a voit!

Cîntarea a 7-a,

Irmosul:

Cel Ce ai mîntuit pe tinerii lui Avraam, și ai ucis pe haldei, pe care dreptatea i-a vînat după dreptate. Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvîntat!

Mielușelele lui Hristos, avînd ochii inimii spre Dumnezeu și Împăratul Cel ce mîntuiește, au intrat în toate taberele cele rău viclene și le-au birut bărbătește, strigînd: Bine este cuvîntat Dumnezeu Părinților noștri!

Întinzînd, mucenițelor, toată dorirea către Unul Stăpînul, frumusețile vieții ca pe un vis le-ați socotit, strigînd: Bine ești cuvîntat, Dumnezeu părinților noștri!

Slavă...,

Să nu ne lenevim, iată s-a deschis cămara, ci mai vîrtos să stăm bărbătește. Căci Hristos cununi întinde trupurilor noastre. Să nu părtinim!, au strigat mucenițele cele viteze la judecată.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Binecuvîntat este rodul pîntecelui tău, al Celui binecuvîntat Curată. Pe Care Îl binecuvintează puterile cerești și soboarele omenești, ca pe Cel ce ne-a izbăvit pe noi de blestemul cel dintîi, binecuvîntată.

Cîntarea a 8-a,

Irmosul:

Pe tinerii cei bine credincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mîntuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea au ridicat, să-Ți cînte Ție: Pe Domnul lăudați-L lucrurile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu haine luminate prin sîngiurile muceniei v-ați îmbrăcat, dezbrăcîndu-vă cu adevărat de omul cel stricat prin păcat, cîntînd: Pe Domnul lăudați-L lucrurilor, și-L preaînălțați în veci!

Toată dragostea către Mirele Cel ceresc avînd, pe toate le-ați socotit ca niște gunoaie, strigînd tuturor: Unul singur este Făcătorul tuturor, Hristos Dumnezeu, Care este binecuvîntat în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Ca niște mielușele și ca niște nespurcate, ca dumnezeiești porumbițe, și ca niște jertfe de bună voie v-ați adus, mucenițelor, Ziditorului, ca pe o

jertfă fără prihană, cu un glas cîntînd: Pe Domnul lăudați-L lucrurilor, și-L preaînălțați întru toți vecii!

Și acum..., a Născătoarei:

În urma Ta au alergat femeile cele purtătoare de chinuri, dorind de mirul cel bine mirositor, care a răsărit din pîntecele tău, Unul născut Fiul tău, Preacurată dumnezeiască Mireasă, ceea ce una nu știi de nuntă, și împreună cu tine împărățesc adevărat, cîntînd pe Hristos în veci.

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

Eva, adică prin neputința neascultării blestem înăuntru a adus, iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pîntece, lumii blagoslovenie ai înflorit, Pentru aceasta, toți te mărim.

Ca dintr-un izvor, preaslăvitele mucenițe dau picăturile tămăduirii celor ce au trebuință, potolind patimile bolilor și gonind taberele dracilor. Iar inimile iubitorilor de Dumnezeu le adapă spre bună rodirea dumnezeieștilor fapte.

Înălțatu-v-ați, primind putere asupra vrăjmașilor, și îngerilor v-ați asemănat, de pomul vieții neoprit îndulcindu-vă în Rai,

dumnezeieștilor mirese, și din izvorul bunătăților vă îndestulați, rugându-vă pentru lume.

Slavă...,

Pomenirea voastră, răbdătoarelor de chinuri, strălucind cu dumnezeieștile daruri cele în chipul luminii, luminează gândul celor ce vă laudă pe voi.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lăcaș al înțelepciunii celei mai presus de minte te-ai arătat, Fecioară fără prihană, și scaun însuflețit, și ușă. Pentru aceasta, ca pe o Împărăteasă, te-au iubit femeile pe tine și fecioare în urma ta s-au adus.

LUMINÎNDA:

În tot chipul dorind a vedea frumusețea Mirelui, de Dumnezeu purtătoarelor, în trup muritor, cu dragoste către Dînsul, ați cugetat la nemurire. Pentru aceasta, după vrednicie, vă ferimim. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Milostiv fii mie, Hristoase, când vei veni să judeci cu mărire lumea. Risipește negura patimilor mele, prin rugăciunile celei ce Te-a născut și ale

cinstitelor Tale mucenițe, ca un Bun și Mult-milostiv.

LA LAUDE

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu vopselile cele din sîngiuiri împodobindu-vă, fecioare tinere, v-ați unit fără de stricăciune cu Hristos, Dumnezeuul nostru, Cel împodobit cu frumusețea, Care păzește fecioria voastră nespurcată, în camera de Mire cea veșnică și nestrucăcioasă, în lăcașurile cerești, în camera nefăcută de mîini, mucenițelor prealăudate. (2 ori)

Cu trupurile nevîrstnice, iar cu mintea întregă, slăvitelor, ați biruit cu puterea duhului pe șarpele cel vechi, începătorul răutății, și neputincioasă ați arătat tăria lui. Pentru aceasta, ați primit cununile biruinței, mucenițelor prealăudate, ale Treimii apărătoare.

Și mădularele sfărîmîndu-vi-se, și cu focul arzîndu-vă, și cu unghii de fier rupîndu-vă, și pe lemn spînzurîndu-vă, și cu sabia tăindu-vă, nu v-ați lepădat de Hristos, răbdătoarelor de chinuri, prealăudatelor. Pentru aceea, ați luat cununa biruinței,

marelor mucenițe și
apărătoarelor ale Treimii.

Slavă..., glasul al 2-lea:

**Viață nespurcată viețuind și
surpînd judecata cea fără
Dumnezeu, purtătoare de
biruință v-ați făcut, cinstitelor.
Purtînd floarea, pe lumina lui
Dumnezeu, și fiind îmbrăcate cu
putere dumnezeiască, porunca
muncitorului ați batjocorit-o și
cuvintele cele bîrfitoare ale
riturilor le-ați scuipat,
mucenițelor de Dumnezeu
înțelepțite.**

Și acum..., a Născătoarei:

**Cînd Mielușeaua cea
nespurcată a văzut pe
Mielușelul său tras spre
junghiere ca pe un om, de voie,
tînguindu-se, grăia: Cum Te
sîrguiești, Hristoase, să mă faci
fără de Fiu, pe ceea ce Te-am
născut? Ce ai făcut, Izbăvitorule
al tuturor? Dar laud și slăvesc
cea mai presus de gînd și de
cuvînt, preaînaltă bunătatea Ta,
Iubitorule de oameni.**

**Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile
și otpustul.**

LA LITURGHIE

**Fericirile din cîntarea a 3-a și a 6-a.
Prochimen gl. al 4-lea: Minunat este
Dumnezeu întru sfinții Săi... Stih: În
biserici binecuvîntați pe Dumnezeu...
Apostolul din Epistola către Galateni (III,
22-29). Aliluia, glasul al 6-lea; Stih: Căci
Domnul a ales Sionul...**

**Evangelhia de la Luca (XXI, 12-19, vezi
marți, săpt. a 29-a după Pogorîrea Sf.
Duh).**

CHINONICUL

**Întru pomenire veșnică va fi
dreptul, de auzul rău nu se va
teme.**